

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.748/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2011. november 30. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmények miatt és társa ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. szeptember 6. napján kihirdetett 8.B.258/2010/26. számú ítéletét helybenhagyja.

I. rendű vádlott lakcíme:

II. rendű vádlott lakcíme:

A fellebbezési eljárásban 3 750 (Háromezer-hétszázötven) forint a pótmagánvádlót terhelő bünyügi költség merült fel.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint elsőfokú bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletében I. rendű vádlottat és Fehérvári Róbert II. rendű vádlottat felmentette az ellenük társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének (Btk. 226. §) és a társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétségének (Btk. 170. § (1) bekezdés) vádjá alól, amelyet ellenük pótmagánvádló emelt a 2010. április 9. napján érkezett vádindítványában. Az ítéletet az I. és II. rendű vádlott, valamint védőik tudomásul vették, míg a pótmagánvádló és a pótmagánvádló jogi képviselő az ellen fellebbezést jelentett be „bűnösség megállapítása és büntetőjogi felelősségre vonás" végett.

A bejelentett jogorvoslatokat a Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 361. § alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a pótmagánvádló képviselője írásban előterjesztett fellebbezése indokolásával egyezően indítványozta a bűnösség megállapítását, és az ítélet megváltoztatását. Ebben hivatkozott arra, hogy pótmagánvádló a terhére rótt szabálysértés elkövetését elismerte, az egész eljárásban végig következetesen vallotta, hogy a rendőri intézkedés alól nem kívánta magát kivonni. Vallomása szerint ideje sem volt a rendőri felszólításnak eleget tenni, mert az I. rendű vádlott a gépkocsiba benyúlt, őt onnan kirángatta, melynek következtében a gépkocsi

mellé, a földre esett. A földön fekvő az I. és II. rendű vádlottak, még ezt követően is kényszerítve alkalmazták vele szemben, megbilincseltek, majd a Rendőrkapitányságon, a rendőrség folyosóján az előállító helységig a földön húzta, vonszolta őt az I. rendű vádlott. Nem tartja helyénvalón az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve nem bizonyítható, miszerint az intézkedő rendőrök bűncselekményt követtek volna el. A vádlottak azon védekezését, hogy a pótmagánvádló nagyfokú fizikai ellenállása miatt volt szükség vele szemben testi kényszer alkalmazására, cáfolja az igazságügyi orvos szakértő véleménye, amely megállapítja, hogy a sértett egészségi állapotára tekintettel kismértékben lehetett képes fizikálisan ellenállni, mert szívműtéten esett át korábban. Nem értéke az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak korábban már intézkedtek közlekedési szabálysértés miatt szemben, az ő személyi adataival, egészségi állapotával tisztában voltak. Az intézkedésnek indoka nem volt, így cselekményüket a Btk. 226. §-ában szabályozott törvényi tényállás keretei között kell megítélni. Indítványozta, hogy az ítélet a megyei bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottak, mint társtettesek büntetőjogi felelősségét a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében és könnyű testi sértés vétségében állapítsa meg.

Az I. és II. rendű vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokok alapján történő helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbíráta. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, valamint intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú bíróság arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A felülbírálat során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, eljárása során sem a Be. 373. § II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértés, sem a Be. 375. § (1) bekezdés körében értelmezhető un. relatív eljárási szabálysértés sem valósult meg, ilyenre az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

A megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt un. megalapozatlansági hibáktól. Az első fokon eljáró bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, kihallgatta a terhelteket, a bejelentett tanukat, és tárgyalás anyagává tette az okirati bizonyítékokat és a szakértő véleményét is. Az egymásnak ellentmondó bizonyítékokat példás alaposítással vetette össze, azokat egyenként és összességükben értékelte, majd a Be. 78. § (3) bekezdése szerint a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapította meg ítéletének tényállásában. Ezen mérlegelő tevékenységéről ítéletének indokolásában megfelelően számot adott. A másodfokú bíróság, így a Be. 351. § (1) bekezdése alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Csupán utal az ítélet arra, hogy az első fokon eljáró bíróság igazságügyi orvos szakértő véleményét ítéletének 13. oldal 1 bekezdésében megfelelően értékelte, s logikus indokolással vetette el azt az érvelést, hogy fizikai állapota őt védekezésre képtelenné tette volna a korábbi súlyos műtétjéből kifolyólag.

Helyes jogi következtetéssel zárta ki az első fokon eljáró bíróság annak bizonyíthatóságát, hogy a vádlottak bűncselekményt követtek volna el a sértett sérelmére, így - figyelemmel a Be. 4. § (2) bekezdésére is - helyes volt a felmentésük a terhükre rótt bűncselekmények vádjától a Be. 331. § (1) bekezdés, illetve a Be. 6. § (3) bekezdés b) pont I. fordulatóban írt okból.

Megjegyzni azonban az ítélet táblája, hogy ezen helyes jogi álláspont mellett sem állítható, hogy a vádlottak eljárása megfelelt volna a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 68.§ (1) bekezdés b) pontjában, illetőleg az intézkedéskor hatályos rendőrségi szolgálati szabályzatról szóló 62/2007(XII.23) IRM rendelet 4. §-ában előírtaknak, melyekből következik, hogy az intézkedés során az elvárható gondossággal, kulturáltan kell eljárni, ami esetenként a megfelelő határozottság mellett türelmet, empátiát is feltételez.

Az ítélet egyéb rendelkezései is helyesek, így a bíróság azt a Be. 371. § (1) bekezdésre utalással helyben hagyta. A büntügyi költségére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. §, Be. 345. és Be. 344. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2011. november 30.

dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke

. Elek Balázs sk.

a tanács tagja, előadó

dr. Háger Tamás sk.

a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 8.B.258/2010/26. számú ítélete a Debreceni Ítélet táblája Bf.II.748/2011/4. számú végzésével 2011. november 30. napján jogerős, és a pótmagánvádlót terhelő büntügyi költség vonatkozásában végrehajtható.

Debrecen, 2011. november 30.

dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő